

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 13. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm1630/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men Vendselboen i Sind var fjo,
Dg trofsg imod sin Herre,
Maatte han ei selv nyde Fred og Liv,
Det skulde gaar Kongen være.
Den adle Herre de vog med Uret.

De slog sig sammen med væbnet Hand,
De vilte ham plat fordrive,
Til Hven han drog da fra Jylland,
Han agte i Fred at blive.
Den adle Herre de vog med Uret.

Men det var Blaf, den Nav paa Lo,
Han ferde saa glat en Tale,
Han bad Kong Knud sig slaar til No,
Han vilde den Sag udfale.
Den adle Herre de vog med Uret.

Til Almuen sagde han i Smug,
De skulde kan frit fremfare,
Saa gif han frem med Judas-Hu,
Til Kongen i sin Snare.
Den adle Herre de vog med Uret.

Det maa man kalde med Ret og Skiel
Paa Blafes Hest at ride,
Naar et er meent, et andet Mundhat,
De doares, som derpaa lide.
Den adle Herre de vog med Uret.

Saa trangde de Jyder til Odens frem,
De spunde sig paa det Bedste,
Hyndørne glædtes og hjulpe dem
Deres Herre med Vold at giæste.
Den adle Herre de vog med Uret.

I Afbang-Kirken, da Mesen lod,
Dg Kongen sin Ven da gjorde,
De brod op Døren, derind de brod,
Dg slog den Herre til Jorde.
Den adle Herre de vog med Uret.

Den fromme Konning der Lidet lod,
Han godt med Gud det meente,
Rike og Akerke med Liv og Blod,
Med Tro og Fild han tjente.
Den adle Herre de vog med Uret.

Thi er hans Rygte og ærligt Navn,
Saavel hos Mand som Kvinde,
For saadan Daad med Esterfagn
Fra Tid til Tid i Minde.
Den adle Herre de vog med Uret.

Hans Legem hviler i forten Mals,
Hans Sjæl hos Gud man være,
Der skal Guds udvalgte Bernelub
Den værende Krone bære.
Den adle Herre de vog med Uret.

Kongt bedre det er paa Gud at troe
End at Verdens Guld at eie!
Kongt heller være hos Gud i No
End vandre paa Sydens Veie!
Den adle Herre de vog med Uret.

Sorte-Plog.

Harle om Morgen, Lærken hun saug,
Under saa grøn en Lide*),

*) Lide.

